

Sygn. akt IV KK 116/21

POSTANOWIENIE

Dnia 29 marca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

na posiedzeniu bez udziału stron,
po rozpoznaniu w dniu 29 marca 2021 r.,
w sprawie **M. S.**,
skazanego za popełnienie przestępstw z art. 197 § 1 k.k. i innych,
wniosków obrońców skazanego o wstrzymanie wykonania prawomocnego
orzeczenia
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

postanawia:

nie uwzględnić wniosków.

UZASADNIENIE

M. S. wyrokiem Sądu Rejonowego w C. z dnia 13 listopada 2019 r. w sprawie o sygn. akt XI K (...) został skazany za popełnienie dwóch przestępstw i wymierzono mu karę łączną 4 lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres tymczasowego aresztowania od 3 października 2018 r. do dnia 18 kwietnia 2019 r. Sąd Okręgowy w C., po rozpoznaniu apelacji wniesionych przez prokuratora, oskarżonego oraz jego obrońców, wyrokiem z dnia 6 października 2020 r., sygn. akt VII Ka (...), zmienił zaskarżony wyrok, jedynie co do rodzaju orzeczonego wobec oskarżonego, na mocy art. 41 § 1 k.k., środka karnego.

Obrońcy skazanego skierowali do Sądu Najwyższego kasację od orzeczenia Sądu odwoławczego oraz złożyli wnioski o wstrzymanie wykonania orzeczenia

wskazując na rangę i charakter postawionych w kasacji zarzutów, podkreślając, że uchybienia jakich dopuściły się oba orzekające w sprawie sądy, ich zdaniem, pozwalają na twierdzenie, iż doszło do niezasadnego skazania M. S.. obrońcy odnieśli się również do sytuacji rodzinnej i zawodowej skazanego zauważając, że nieuwzględnienie wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia spowoduje dla skazanego i jego rodziny nieodwracalne skutki.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wnioski obrońców skazanego nie są zasadne.

Przypomnieć należy, że instytucja, o jakiej mowa w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, jako odstępstwo od zasady bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, sformułowanej w art. 9 k.k.w. Zastosowanie tej instytucji powinno być uzasadnione szczególnymi okolicznościami, które jednoznacznie wskazują, że wykonanie wyroku przed rozpoznaniem kasacji mogłoby spowodować dla skazanego poważne i nieodwracalne skutki. Analiza treści wniosków wskazuje, że obrońcy w niniejszej sprawie takich okoliczności nie wykazali, a sam fakt wniesienia kasacji nie stanowi podstawy do zastosowania tej nadzwyczajnej instytucji i wstrzymania wykonania prawomocnego wyroku. Wprawdzie ranga zarzucanych w kasacji uchybień jest poważna, lecz ich zaistnienie nie jest na tyle oczywiste, by badanie sprawy przez pryzmat przesłanek określonych w art. 532 § 1 k.p.k. przesądzało o konieczności przełamania reguły bezzwłocznego wykonania prawomocnego wyroku.

Zauważyć nadto należy, że trudna sytuacja rodzinna skazanego M. S., na którą wskazują jego obrońcy, może być podstawą odroczenia wykonania kary lub udzielonej skazanemu przerwy w karze, jednakże nie może stanowić podstawy uwzględnienia wniosku złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k., co zresztą zauważają obrońcy w kasacji.

Nie przesądzając zatem ostatecznego efektu wniesienia kasacji, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.